

Lago di Garda na kole

Ve dnech 9. – 16. 9. 2013 jsme se vydali k italskému jezeru Lago di Garda, s cílem projet a poznat na kole jeho okolí. Jelikož se neprojevil velký zájem, vyjelo pouze jedno auto se čtyřmi lidmi. Měli jsme zarezervováno ubytování v apartmánu Paradise ve městě Riva del Garda, blízko jezera.

Po nočním přejezdu do Itálie jsme první den nepodnikli žádné náročné aktivity, jen jsme si prošli město, pobřeží jezera a plánovali cyklotrasy na další dny.

Druhý den jsme za krásného počasí začali 10 km výjezdem k jezeru Ledro. Jelo se starou cestou vytesanou v útesu nad jezerem, kde temné tunely střídají nádherné výhledy na jezero, po kterém se prohání desítky plachetnic a surfařů. Cestou jsme si ještě neplánovaně udělali zajíždku k soše Madonny, čehož jsme nakonec ani trošku nelitovali, neboť se nám odtud naskytly další výhledy

z jiného úhlu. Po svačině u jezera Ledro jsme přejeli na jeho druhý konec a potom šlapali 11 km s převýšením 950 m k chatě Nino Pernici (1600 m.n.m.). Tady jsme si oddychli, protože před námi už byl „jen“ sjezd. Nutno podotknout, že ten byl nakonec místy náročnější než šlapání do kopce. Během tohoto 15 km dlouhého sjezdu jsme si ještě zajeli k dominantě Rivy – pevnosti Bastion. Tento den jsme našlapali 52 km s převýšením 1800 m.

Jelikož jsme po předchozím dni cítili značnou únavu a nechtěli jsme se hned z kraje dovolené zcela odrovnat, druhý den jsme zvolili oddechovější trasu. Z Rivy jsme po cyklostezce jeli přes Arco a následně přes olivové háje a vinice na vrchol Monte Baone do Cenigy. Poté jsme pokračovali po cyklostezce přes Arco zpět do Rivy. Najeto tedy 27 km s převýšením 300 m. Po obědě jsme autem jeli podél jezera, až na jeho druhý konec do historického městečka Sirmione. Po relaxu u jezera a prohlídce městečka se vracíme zpět, abychom se stihli připravit na další velmi očekávaný den.

V pátek byl naším cílem nejvyšší vrchol v okolí - Monte Altissimo (2079 m.n.m.). Brzy ráno jsme jeli 16 km podél jezera ke spodní stanici lanovky, kterou jsme se nechali vyvést na Monte Baldo. Odtud už se nám za azurového počasí nabízí krásné pohledy na Gardu a okolní kopce, včetně našeho cíle.

Z Monte Balda přejíždíme k Ref. Graziani, odkud už nás čeká náročné šlapání na samotné Altissimo. Výjezd, pro někoho výšlap, je po hrubé šotolině 4 km s převýšením 450 m. Za tuto dřinu nahoře však čekala odměna v podobě „katalogových“ výhledů. Mimo to jsou zde zajímavé kulisy a zákopy z první světové války. Co jsme si vyšlápli, to jsme si užili i v opačném směru a vrátili se zpět k chatě Graziani. Odtud jsme

si vychutnali sjezd plný klopených zatáček a úzkých tunelů ve skále. Další kilometry byly přes „kopečky“ nahoru-dolů, s neustále se otvírajícími novými výhledy, po kterých následoval 22 km dlouhý sjezd. Závěr vedl cyklostezkou zpět do Rivy, kde končíme náročnou, ale překrásnou trasu, měřící 87 km s převýšením 1000 m

Pátý den jsme měli vytyčený cíl průsmyk Tremalzo. Prvních 600 výškových metrů k jezeru Ledro jsme se vyvezli autem. Odtud už jsme si však do průsmyku dalších 1200 výškových metrů na 12 km vyšlápli na kole. Z vrchu už potom přišel slibovaný adrenalinový zážitek, v podobě nekončících ostrých zatáček, kterými jsme se řítili dolů po prašné šotolině. Potom ještě kilometry plné výhledů nad jezerem a nakonec na tachometru bylo 45 km s převýšením 1580 m. Podle původního plánu už to měla být poslední trasa před návratem domů.

Vzhledem k našemu nadšení a poměrně dobré předpovědi počasí jsme se rozhodli, že si pobyt o jednu noc prodloužíme. Na skutečně poslední výlet jsme se vydali k blankytně modrému jezeru Tenno. Byl to pohodový a odpočinkový výlet 24 km dlouhý s převýšením 600 m. Odpoledne jsme se vydali na prohlídku centra Riva del Gardy a poslední večer si užili u lahvinek místního vína. Bohužel přišlo poslední ráno, kdy jsme se sbalili a vydali se na cestu domů.

Celý týden nás doprovázelo slunečné počasí a i díky tomu jsme si odsud odvezli spoustu úžasných vzpomínek.

Říjen 2013

Martin Vaňura